

107

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 25 lutego 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany „Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych“.

Na podstawie art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 580) w brzmieniu, nadanym jej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 października 1930 r., zmieniającym i uzupełniającym przepisy ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 599), oraz na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 567) zarządzam co następuje:

§ 1. W „Regulaminie przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych“, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 21 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 93, poz. 721), zmienionym rozporządzeniami Ministra Komunikacji z dnia 25 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 822), z dnia 20 kwietnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 239), z dnia 27 czerwca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 307), z dnia 2 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 389), z dnia 6 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 400), z dnia

14 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 34), z dnia 25 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 357), z dnia 17 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 617), z dnia 25 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 203) oraz z dnia 11 stycznia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 29), wprowadza się następujące zmiany:

1) W § 6 ostatnie zdanie punktu 6 otrzymuje brzmienie:

„Nadawca może żądać w liście przewozowym przewozu przesyłki pośpiesznej jako przyspieszonej, jeżeli taryfa dopuszcza takie przewozy“.

2) W § 7 punkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Nadawca może żądać przy nadaniu, aby jemu lub upoważnionej przez niego osobie dano możliwość być obecnym przy ważeniu przesyłki i liczeniu ilości jej sztuk, o ile czynności te wykonywa stacja nadania. Jeżeli nadawca nie żądał tego lub jeżeli nie skorzystano z danej przez kolej możliwości, to, o ile kolej żelazna zgodzi się na ponowne dokonanie tych czynności, stosownie do późniejszego żądania nadawcy, ten ostatni obowiązany jest uiścić повторно opłatę taryfową“.

3) W § 48 dodaje się punkt 3 o następującym brzmieniu:

„3. Koleje żelazne mogą między sobą zawierać co do regresu szczególne umowy bądź z góry, bądź dla pewnego specjalnego przypadku”.

4) Jako uzupełnienie załączników D1, D2, D3, D4 i D5 dodaje się:

„Listy przewozowe i wtórniki mogą być drukowane także z uwzględnieniem następujących odchyleń od wzorów załączników D1, D2, D3, D4 do § 6 regulaminu i D5 do § 8 regulaminu:

1. zamiast rubryki „Podpis i adres nadawcy” może być zamieszczona rubryka „Nadawca, jego podpis i adres” a zamiast słów poniżej nagłówka „Przewóz dokonywa się” słowa „Przewóz odbywa się”;

2. w liście przewozowym — zawiadomieniu wzoru załącznika D3 do § 6 regulaminu, rubryki „Stempel stacji nadania”, „Stempel wagi”

oraz „Stemple stacyj zdawczych na inne koleje” mogą być opuszczone i przekreślone,

3. kolejność rubryk dla poszczególnych opłat może być zmieniona,

4. napisy, zawierające wskazania, jakie części listu przewozowego ma wypełniać nadawca oraz kiedy nadawca ma wpisywać dane o wagonie, mogą być umieszczone w innym miejscu niż we wzorze,

5. w listach przewozowych i wtórnikach mogą być ponadto zamieszczone uwagi i oznaczenia, mające na celu łatwiejsze odróżnienie każdej z pięciu części kompletu, oraz inne uwagi i napisy dla użytku służbowego”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10 marca 1938 r. z wyjątkiem § 1 pkt 1), który wchodzi w życie z dniem 1 maja 1938 r.

Minister Komunikacji: *Ulrych*